

เบ็ดเตล็ด

สากลปรชนีย์

ด้วย ทรง พระ กรุณา โปรดเกล้าฯ ให้ ประกาศแจ้งความให้ทราบแก่ประชาชาติ...

- 1. ความตกลงว่าด้วย การแลกเปลี่ยนหนังสือ...
2. ความตกลงว่าด้วย การไปรษณีย์...
3. ความตกลงว่าด้วย การไปรษณีย์...

อากาศใน กรุงเทพฯ

ระหว่างนี้ ค่อนข้างร้อนจัดมาก ในเวลากลางวันก็ร้อนจัด แต่ ค่อนข้างเย็น...

สูญเกือบสามพันบาท

เราได้ทราบข่าว ทราบถึงของหายอย่างอื่น เช่น หนังสือนิตของ การ ประปา...

สองพันห้าพันบาท

วันที่ ๔ เดือนนี้ ได้มีคนร้าย ตอมเข้า ไปลักทรัพย์ของ นายค้อย...

จับได้ถึงสองราย

วันที่ ๔ เดือนนี้ เวลาค่ำ เจ้าพนักงานตำรวจกองพิเศษ ได้ไปค้นห้อง...

ประต้อมีคนทำประต้อมี

ด้วย ทรง พระ กรุณา โปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้...

การนับ รอยโลก

มีข่าวแจ้งมาว่า นายพันตรีเบ็ดเตล็ดที่มีชื่อเสียงผู้หนึ่ง จะได้กระทำ...

ห้องอ่านหนังสือ

ในจำนวนเดือน เมษายน พ.ศ. ๒๔๖๕ มีผู้เข้าไปอ่านหนังสือในห้องอ่านหนังสือ...

แจ้งความ

ยานาน นกษ ของ หมอมอร์ส Dr. Morse's Indian Root Pills

คำอธิบายเรื่องท้องผูก เป็น พรโรค การที่ท้องผูก เป็น พรโรค นั้น เป็นโรคเก่าแก่ซึ่งมีความเจ็บ ใช้ สำหรับบุรุษ...

สมิทธิ์ของไม้แก้ว

แท้จริง แต่โดยคำพิงเนื้อหนังของไม้แก้ว กัดพอแล้ว ซ้ำได้มากจนน่าชื่นใจ...

ยาบำรุงกษียาบำบัดวิพิการ

ยา บำรุงนี้ แก้โรค สำหรับ บำรุง เช่น เข้าข้อ ออกคอก... มีฤทธิ์ ร้อย เป็น แดง...

น้ำ มันตรา เตื่อ ของ โธสถศาลา เอ็ง อัน ต้อง ได้ ชนนาน นามว่า บัน กิม ฮือ...



องค์ ที่จำ หมายถึง ในกรุงฯ ถนนเยาวราช ตรง ซอยพิศ ไพรชณีย์ ที่ ๔ ฐาน หมายถึง...

สยามวารสารพิมพ์ฉบับพิเศษ

ฉายเรียงตามลำดับตัวเลข



โรงหนังพัฒนากร

ค่าดู ๒๕ สตางค์

คืนวันเสาร์ที่ ๖ ถึงอังคารที่ ๘

- | | |
|----------------------------|-----------|
| ๑. ดิว | ๑ ม้วน |
| ๒. ตลก สการ์ | ๑ ม้วน |
| ๓. (ยูนิเวอร์-เกร็ดขบขัน) | ๕ ม้วน |
| ๔. ทนกลั้วทหาร สามสายเกล็ด | ๔ ม้วน |
| ๕. ทดถะเนบ | ๑ ม้วน |
| ๖. ทำลายความทุกข์ | ๕, ๖ ม้วน |
- นำวันอาทิตย์ ฉายหนังตามโปรแกรมนี้



นคร ภาพ กรวม

ของ บริษัท วิดีโอ เดิม กำปนี จะแสดง ที่ โรงหนังสิงคโปร์ คืนวันจันทร์ที่ ๗ ถึงเสาร์ที่ ๑๒ เดือนนี้ นครคณะนิเทศศาสตร์ ใหม่ ๆ หลายชนิด ซึ่งยังไม่เคยมี คณะใด เข้ามาแสดง ในประเทศไทย ตั้งแต่ นำมาที่ สุด ก็คือ นาย เอ็ดดี ไมโด น้อยจะแสดง แบบ คาวบอย แด่ ภายกรวม, ดุ๊กกร๊กรบอย, นางสาว วิดีโอ เดิม คาเว็ด แสดง กั ถึง เชนใช้ มาก ยึด เหนียว ของ หนักกับการแสดงอื่น ๆ อีก หลาย ชนิด ในระหว่างสาม คืนนี้ คือ อนุญาต ของ ก ทั้ง หมด

โรงหนังสิงคโปร์

คืนวันจันทร์ที่ ๗ ถึง พุธที่ ๙

- | | |
|-----------------------------|---------|
| ๑. ตลก เซนจูรี่ | ๒๐ ม้วน |
| ๒. (ยูนิเวอร์-เฟื่องก๊ิมเน) | ๕ ม้วน |
| ๓. (ยูนิเวอร์-ฮาร์วีย์) | ๕ ม้วน |
| ๔. กำรไอพิช ตอน ๕-๖ | ๔ ม้วน |
| ๕. ดิว | ๑ ม้วน |

นำวัน พุธ ฉายหนังตาม โปรแกรมนี้

โรงหนังฮ่องกง

คืนวันเสาร์ที่ ๖ ถึง อังคารที่ ๘

- | | |
|----------------------------|-----------|
| ๑. ทำลายความทุกข์ | ๕, ๖ ม้วน |
| ๒. ทดถะเนบ | ๑ ม้วน |
| ๓. ตลก | ๑ ม้วน |
| ๔. (ยูนิเวอร์-เกร็ดขบขัน) | ๕ ม้วน |
| ๕. ทนกลั้วทหาร สามสายเกล็ด | ๔ ม้วน |
| ๖. ชาวอินเดียนในซันเนด | ๑ ม้วน |
- นำวันอาทิตย์ ฉายหนังตาม โปรแกรมนี้

โรงหนังพัฒนารมณ

ค่าดู ๑๕ สตางค์

คืนวันจันทร์ที่ ๗ ถึง พุธที่ ๙

- | | |
|--------------------------------|--------|
| ๑. ชาวป่า เท่ที่ ๘๑๒ | ๑ ม้วน |
| ๒. ภายบอยที่ ๔๘ | ๒ ม้วน |
| ๓. ตลก เซนจูรี่ | ๒ ม้วน |
| ๔. ฮาร์วีย์ ยูนิเวอร์-ฮาร์วีย์ | ๕ ม้วน |
| ๕. ทดถะเนบ | ๑ ม้วน |
| ๖. กำรไอพิช ตอน ๓-๔ | ๔ ม้วน |
| ๗. ชาววีดิโอ | ๑ ม้วน |

โรงหนังดาว

คืนวันจันทร์ที่ ๗ ถึง อังคารที่ ๘

- | | |
|----------------------------------|--------|
| ๑. ดิว | ๑ ม้วน |
| ๒. เซเรนไฮม ตอน ๕-๖ | ๔ ม้วน |
| ๓. กำรไอพิช ตอน ๕-๖ | ๔ ม้วน |
| ๔. ตลก เซนจูรี่ | ๒ ม้วน |
| ๕. กัมันยงค์ (แอนเชย์-ฮานในท้อง) | ๕ ม้วน |
| ๖. ชาวป่า เท่ที่ ๘๑๗ | ๑ ม้วน |

ค่าดู ๑๕ สตางค์ โรงหนังระวี

คืนวัน อังคารที่ ๘ ถึง พุธที่ ๙

- | | |
|--------------------------------------|-----------|
| ๑. กวางนอน | ๑ ม้วน |
| ๒. ทำลายความทุกข์ | ๕, ๖ ม้วน |
| ๓. ทนกลั้วทหาร สามสายเกล็ด | ๔ ม้วน |
| ๔. ทดถะเนบ | ๑ ม้วน |
| ๕. ดัธ ความ รัก (ยูนิเวอร์-ฮาร์วีย์) | ๕ ม้วน |
| ๖. ชาวป่า เท่ที่ ๘๐๘ | ๑ ม้วน |

ค่าดู ๑๐ สตางค์ โรงหนังบีบี

คืนวัน อังคารที่ ๘ ถึง พุธที่ ๙

- | | |
|--------------------------------------|--------|
| ๕. ดิว | ๑ ม้วน |
| ๖. หลาน บุญธรรม (ป่าเท่-มาร์ ฮอดบอม) | ๕ ม้วน |
| ๗. เดิมดังที่ ตอน ๑๐, ๑๑ | ๒ ม้วน |

ค่าดู ๑๐ สตางค์ โรงหนังนางแดง

คืนวัน จันทร์ที่ ๗ ถึง อังคารที่ ๘

- | | |
|--|---------|
| ๑. ชาวอินเดียนในซันเนด | ๑ ม้วน |
| ๒. ทัง รัก ทั้ง แก้ว (อุ้มกั-คตทิมบอดยง) | ๖ ม้วน |
| ๓. เจ้าหญิงดิวา ตอน ๖-๗ | ๑๐ ม้วน |

โรงหนังบางลำภู ค่าดู ๒๐ สต, ค,

คืนวันจันทร์ จากหนัง ดิว ทดถะเนบ

- | | |
|---|-----------|
| ๑. ชาววีดิโอ | ๑ ม้วน |
| ๒. เขยผัวเก่า (วิภากรวี-ฮาร์วีย์, ดีโมเร) | ๕ ม้วน |
| ๓. ทนกลั้วทหาร สามสายเกล็ด | ๔ ม้วน |
| ๔. ภายบอยที่ ๔๘ | ๒ ม้วน |
| ๕. ทำลายความทุกข์ | ๕, ๖ ม้วน |

จีน ใน สยามวารศัพท์

ฉบับพิเศษที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๖๕
วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๔๖๕



ศึกกลางเมืองในประเทศไทย

ความแตกร้างในระหว่างคณะทหารภาคเหนือ
กรุงปักกิ่งเกิดความปั่นป่วนอันใหญ่หลวง

ตามข่าวที่เราเคยนำลงพิมพ์ว่า นายพลอูไทฟู (คณะซื่อ) กับนายพลจางไท่ตั้น (คณะฟงซิ่น) อันเป็นคณะทหารภาคเหนือ ได้เกิดความแตกร้างกันขึ้น ถึงกับได้ตั้งมือรบพุ่งกันแล้ว ที่บริเวณใกล้กับกรุงปักกิ่งนั้น บัดนี้เราได้รับข่าวละเอียดอันพิงเขาคิวไฉ่ซึ่งเกี่ยวแก่การรบพุ่งกันครั้งนี้ เพิ่มเติมมาอีก เราจึงได้นำลงพิมพ์ลงถึงผู้ฟังดังต่อไปนี้

ข่าวอันมีแจ้งมาจากกรุงปักกิ่งถึงวันที่ ๑๑ เมษายน แสดงว่านายพลจางไท่ตั้น ได้จับตั้งกองทหารม้า มีกำลังคน ๕๐๐ กับหมวดทหารอีกหมวดหนึ่งแห่งกองทัพอากาศ จากเมืองนานชวณและกรุงปักกิ่งไปยังเมืองเจียงซิ่นเทียนแต่เมื่อ วันที่ ๑๑ เมษายน แล้วเมืองที่ถ่วงน้ำหนักทางจากตำบลอันเป็นที่ยึดแห่งกองทัพอูไทฟูเพียง ๗ ไมล์ ตามข่าวถ่วงน้ำหนักถ่วงน้ำหนักของนายพลอูไทฟูก็จะได้ยกออกเดินทางไปยังเมืองชานคัง แต่เป็นที่สงสัยกันว่า กองทัพทั้งนี้ จะทำการเดินทางรถไฟด้วยหรือไม่

นอกจากการตั้งถ่วงน้ำหนักถ่วงน้ำหนักแล้ว ยังมีข่าวแจ้งมาจากเมืองมุกเต็นด้วยว่า คณะฟงซิ่นได้มีการเตรียมกำลังอย่างเอิกเกริกถ่วงน้ำหนักจะได้มีการตั้งตั้งผู้บัญชาการกองทัพอูไทฟูฟงซิ่น ซึ่งจะยกไปตั้งตามแนวต่างๆ ดังต่อไปนี้

- ๑ นายพลฟงซิ่นจะ ได้ รับตำแหน่งเป็น ผู้บัญชาการกองทัพอูไทฟูแห่งคณะฟงซิ่น อันจะยกออกไปตั้งในยุทธภูมิ
- ๒ นายพลจางโซ่วจาง จะ ได้ เป็น ผู้บัญชาการกองทัพอูไทฟู ยกออกไปตั้งที่ซุนหนุม พหลอูที่ เมืองซาเจา
- ๓ นายพลจางซิวเฉิง (บุตรชายนายพลจางโซ่วจาง) จะ ได้ เป็น ผู้บัญชาการกองทัพอูไทฟู ยกออกไปตั้งที่ซุนหนุม พหลอูที่ เมืองซาเจา
- ๔ นายพลจินจวน จะ ได้ เป็น ผู้บัญชาการกองทัพอูไทฟู ยกออกไปตั้งที่ซุนหนุม พหลอูที่ เมืองเจียงเจียง
- ๕ นายพลกวนเจาซี จะ ได้ เป็น ผู้บัญชาการกองทัพอูไทฟู ยกออกไปตั้งที่ซุนหนุม พหลอูที่ เมืองเมจาง
- ๖ นายพลอูเจียงซุน จะ ได้ เป็น ผู้บัญชาการกองทหารม้า การเตรียมตัวอันใหญ่หลวงเช่นนี้ เป็นเครื่องแสดงว่า การรบพุ่งอันจะเป็นไป ย่อมหนักหนาอยู่ แต่ทางฝ่ายนายพลอูไทฟู ซึ่งเป็นคณะซื่อผู้นั้น ก็ได้เตรียมกำลัง พหลอูที่ด้วยเหมือนกัน หากไม่สู้จะเบ็ดเสร็จนัก เป็นแต่ทราบข่าว นายพลจางเจินจึงจะได้ รับตำแหน่งเป็น ผู้บัญชาการกองทัพอูไทฟูในยุทธภูมิ อย่างไรก็ตามก็เห็นได้ว่าฝ่ายซื่อผู้นั้น คงจะตั้งใจไว้เพื่อป้องกันความขัดแย้งกันเสียแต่ก่อนแล้ว

หนังสือพิมพ์ปักกิ่ง เอนด์เทียนซิ่นใหม่ ลงข่าวว่า เมื่อต้นปลายเดือนก่อน นายพลจางโซ่วจาง กองทัพฝ่ายคณะฟงซิ่น ยกออกเดินทางจากกองทัพอูไทฟูของซื่อผู้นั้นที่พหลอูที่เมืองเมจางและเพาเจาออกมาทางรถไฟซึ่งจากเมืองชานคังก็ได้ยกเข้ายึดโรงเรียนตำรวจที่เมืองเพาเจา ครั้นวันที่ ๑๑ เมษายน กองทัพฝ่ายคณะซื่อซึ่งยกมาโดยทางรถไฟนั้น พอมาถึงเมืองเพาเจา ก็ได้ยกเข้ายึดโรงเรียนตำรวจโดยไม่มีเหตุการณอันใดเลย หนังสือพิมพ์ที่ได้ลงข่าวนี้ ถ่วงน้ำหนักไปว่า นายพลอูไทฟู ได้มีคำสั่งให้กองทหารของเขา ยกกลับเข้าตั้งอยู่ในเมืองเมจางอีก ซึ่งในคำบัดอันใกล้เคียงกับเมืองนี้ มีกองทหารฝ่ายคณะฟงซิ่นตั้งซุนหนุม พหลอูที่อันมาก

จางโซ่วจางคิดจะให้มีการประชุมระหว่างชาติ

ถึงแม้ว่าการอันเป็นไปในคณะทหารฝ่ายรัฐบาลจีนภาคเหนือจะปรากฏดังข่าวถ่วงน้ำหนักมาแต่บัดนี้ ในวันที่ ๑๑ เมษายน ในกรุงปักกิ่งมีความหวังกันเป็นอันมากว่า การกระทบกันนี้ คงจะพบนัยยุติกันได้ ด้วยเหตุที่มีข่าวว่า นายพลจางโซ่วจางจะให้มีการประชุมระหว่างชาติ อันเป็นการประชุมกัน จะได้กระทำร่วมกับคณะทหารภาคใต้ คือรัฐบาลกลางกับคณะผู้แทน จะขอให้นายพลอูไทฟูเข้าร่วมการประชุมด้วย ซึ่งเรียกว่าเป็นการขอรองอีกครั้ง เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นสันติสุขของประเทศจีนที่จะได้พ้นจากสภาพอันยุ่งเหยิงมีการกระทบกันเช่นเช่นแต่ นายพลจางโซ่วจางกล่าวไว้ว่า ถ้า นายพลอูไทฟูยังคงตั้งอยู่ ซึ่งเรียกขานกันโดยบุคคลโดยจะทำการรักษาไว้แล้ว จางโซ่วจางได้กระทำการประชุมที่ปักกิ่งให้ถึงความปรองดอง และด้วยเหตุอันไม่สู้จะดีว่า นายพลจางโซ่วจางจะเรียกจางโซ่วจางให้ตั้งกองทหารออกไปตั้งที่ยุทธภูมิที่เจียงเจียง กำลังพลทั้งสิ้น ๒๐,๐๐๐ คน กับเตรียมจะตั้งกองโยธา ๕๐,๐๐๐ คน

ควมมุ่งหมายแห่งการประชุมนั้น มีข้อควรพิจารณาคือ ๑) เพื่อฟื้นฟูรัฐบาลอันชอบด้วยกฎหมาย ที่ถูกโค่นลงลงอันมีอยู่จริงอีก ๒) เพื่อเรียกคืนความปรองดองและสันติสุขมาให้แก่ประเทศอันเป็นเอกภาพอันจะเป็ผลได้เพียงใดหรือไม่มีเป็นอันแน่ชัดอันมีอยู่ หากว่ากระทำสำเร็จได้แล้ว การกระทบกันอันจะยุติลงความความความหมายซึ่งถ่วงน้ำหนักมาเมื่อได้เรียบเรียงกันแล้ว มีดังนี้ว่า ฟงซิ่นมีความคิดว่า ตามข่าวที่ส่งมาจากกรุงปักกิ่งถึงวันที่ ๑๑ เมษายน แจ้งว่า กองทัพฝ่ายคณะซื่อ ได้ยกจากตำบลอันใกล้เคียงกับเมืองเมจางไปทางทิศใต้แล้ว กองทหารที่ยกไปนั้น มีกองทัพอูไทฟูของคณะซื่อซึ่งพร้อมไปด้วยแล้ว ได้ยกเข้าตั้งตามทางรถไฟสายเทียนซิ่น-เพาเจา คือตามข่าวที่กล่าวถึง กองทหารของฝ่ายคณะฟงซิ่นมีกองทหารม้า ๑๐ กอง และคณะฟงซิ่นได้มีคำสั่งให้กองทหารรถไฟเสีย ๘ กอง แม้จะได้มีเหตุอันเช่นนี้ก็ตาม ก็ถือกันว่าเป็นสิ่งสำคัญ

ทั้งนี้ ก็โดยความมุ่งหมายที่จะกำจัดซึ่งที่ก่อกวนการฟื้นฟูรัฐบาลอันชอบด้วยกฎหมาย อันจะทำการประชุมระหว่างชาติกันต่อไป จะกล่าวเป็น ผู้พิทักษ์ความเรียบร้อยในกรณีนี้คือกองทหารที่มิได้มีการประชุมในเวลานี้ของกองทัพทั้ง ๒ ฝ่ายข้างได้ขยายแนวระบอบเอาไปถือปฏิบัติอย่างกว้างขวาง จึงควรทำให้เกิดเกรงกันว่า การรบพุ่งกันซึ่งรุนแรงนั้น จะเป็ผลดี หรือผลไม่ดีเลย



น้ำพริกบ้านป่าหวาน (โดย รตนา) ซี. พ.จ. ๑- ต้องตั้งใจเขียนน้ำพริกบ้านป่าหวานนี้ เพราะเพื่อนข้าพเจ้าผู้ที่จะเขียนมีชื่อประหนึ่งตั้งกระบวน แต่แปลกกว่าของข้าพเจ้ามันชวนตาเดินไปข้างทิศใดก็ดูดีเท่าที่เห็นที่ที่ประพาศการนั้นไม่สู้จะงาม แม้ท่านผู้ใดถูกตาเดินในที่นี้ก็ไม่ควรจะได้เดือด เพราะข้าพเจ้าบอกแล้วว่าปากกามันชวนตาเดินไปเอง

กฤษณะ... พระราชบัญญัติ... ข้าพเจ้าขอฝากไว้แก่ข้าพเจ้าที่ทุกคนให้ช่วยกันดำเนินกิจการตามพระบัญญัติ... ข้าพเจ้าขอฝากไว้แก่ข้าพเจ้าที่ทุกคนให้ช่วยกันดำเนินกิจการตามพระบัญญัติ... ข้าพเจ้าขอฝากไว้แก่ข้าพเจ้าที่ทุกคนให้ช่วยกันดำเนินกิจการตามพระบัญญัติ...

เก็บยงติกรว่า... ข้าพเจ้าที่บางคนซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าเขาประพาศเป็นลูกกระต่า... ข้าพเจ้าที่บางคนซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าเขาประพาศเป็นลูกกระต่า... ข้าพเจ้าที่บางคนซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าเขาประพาศเป็นลูกกระต่า...

การเคารพทอกฎหมาย... นี้แต่เป็นความปรกติสุขซึ่งหากำมาได้ ถ้าและใครๆพากันไม่เคารพต่อกฎหมายแล้ว... การเคารพทอกฎหมาย... นี้แต่เป็นความปรกติสุขซึ่งหากำมาได้ ถ้าและใครๆพากันไม่เคารพต่อกฎหมายแล้ว...

เมื่อ พท ถึงกฎหมาย... ข้าพเจ้าขอรับมาได้ถึงระเบียบของศาลบางจังหวัด ที่มี การผิดแผกกันอยู่บ้าง... เมื่อ พท ถึงกฎหมาย... ข้าพเจ้าขอรับมาได้ถึงระเบียบของศาลบางจังหวัด ที่มี การผิดแผกกันอยู่บ้าง...

(หน้า ๓ คอล)

เรื่องอันเลว

มรดกในเลือด

โดย

"น. พระเรื่องวงศ์"

(คือฉบับที่ ๒๕ วันเสาร์ที่ ๖ เดือนพฤษภาคม)

"เราจะต้องไป" หล่อนพูดกับตนเอง "แม้ฉันอยู่ที่นี้ก็ไปอีกคงเกิดเรื่อง และเรื่องราวอะไรต่างๆก็จะระบือกันหมด"

หล่อนเดินหนีออกไปจนมา

"คิดนึกตาอ่อนระ มีสติอะไรกัน" หล่อนพูดเสียงเยือกเย็น "ตาอ่อนระ" กับศีรษะขมวดโดยมิได้ปริบปากว่ากระไรอีก ออกไปที่เดินคุ่มออกจากประตูไปเสียเฉยๆ

เมื่อออกไปถึงห้องโถง ซึ่งเต็มไปด้วยชานชาลาเข้ามาเต็มหน้า "อ้อ, มีสติแล้ว" — เสียงร้องด้วยความพิศวง และดวงตาก็จ้องดูหน้าอันตระหง่านกตัญญูของศรีนาคา — "ฉันขออวยพรกับหล่อน—อะแฮ่ม"

ฉันท้องใจว่าหล่อนจะระบือการพนันอันใหญ่หลวง ด้วยได้ไปเมื่อยของชายชราที่มั่งคั่ง ซึ่งทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดจะตกมาเป็นของหล่อนมิใช่หรือ? ในภายภาคหน้า? ศรีนาคาที่รัก มิได้ยั้งสงสัยด้วยวิธีที่เธอจะยกเงินกับวิธีที่ปาก

"นั่นหมายความว่ากระไร?" ศรีนาคาถามหยวบๆ

"เปล่า—ไม่ได้หมายความว่ากระไรดอก คงจะมีอันหนึ่งทีความของหล่อนจะเห็นความจริง แล้วหล่อนจะต้องตกใจ มีสติแล้ว"

กระแสร่วงความโกรธฉิวๆ ล้นขึ้นต้นยี่ตาของศรีนาคา เจ้าหล่อนหันกลับด้วยซึ้งหน้าหน้า และในทันทีคืนชีพมรดกคืนใช้ก

ไม่ได้เข้ามา

"เจ้าซิมมอนด์ — เสียงของศรีนาคายืนเยือกแต่หนักแน่น "จงชี้หนทางให้หญิงผู้นั้นออกไป และถ้าคราวหลังฉันจะมาอีก อย่าให้เข้ามาเลยเป็นอันขาด!"

ซิมมอนด์คำนับหยัก

"กรรม, คุณ—เจ้าหญิง!" เธอตอบไม่สู้รักด้วยเป็นบรรดาคนโคจร

"จริงหรือ?" ซิเดย์เรย์ รันเสียง "แล้ว ศรีนาคา จะระบือของหล่อนคงจะมาถึงวันหนึ่ง ครั้นนี้เป็เหตุอันสุดที่ขยี้ที่หักกับหญิงผู้นั้น ฉันจะให้หล่อนใช้หนี้สำหรับอดีต ถ้าฉันไม่ลืมเสียจะคอยดู ถ้าได้ชื่อของใคร"

พูดแล้ววิ่งรีบเดินออกประตูชั้นนอกไป โบกมือให้ ซิมมอนด์ หลัดทาง หนีซิมมอนด์เหมือนทศกัณฐ์หนีกับ นัยตาถูกวางเต็มไปด้วยความโกรธ

"เราจะไม่ลดข้อให้ อีกเป็นอันขาด!" ซิเดย์เรย์ในใจขณะเมื่อเดินไปตามทาง "นางกับฉันจะต้องมีความกรรม เราพยายามทำให้เห็นฝีมือจะได้ เว้นแต่ถ้าเขาไม่จงร้ายเราให้มากก่อน หรือเขาหัวหงอกแสดงหน้าใจคือเราเท่านั้น จึงจะยกโทษให้ ยอมเก็บความผิดกลับไว้จนครบเท่าตัวตาย เฮ! ไม่ได้การเห็นจะต้องเสียความลับเพราะมันเจ็บใจนัก มาครั้นมันตัวจะตายก็ดี!"

ความนิ่วร่นของซิเดย์เรย์ทุกที เพราะในขณะเดินไปตามทางนั้น มีมรดกอัน ๒ ฉบับมาโดยเร็ว มาที่เต็มมรดกคิดจะคืน ๑ โดยอยู่ด้วย จึงตั้งใจวางอันฉบับของนางเจ้าเต็มแรง ถึง

บทที่ ๒๑

ความรักอันมีค่า

ชีวิตคู่เดียวเท่านั้น ผู้รันทดภัยก็เข็ดตกกับนางมัจฉาหญิงผู้เคราะห์ร้าย หัวของหล่อนต้องมาเต็มโลหิตไหลอยู่หลายแห่ง มีคนพองให้ มาพักที่หน้าบ้านชายของแห่ง ๑ และเอาเธอไปให้หล่อนนั่ง หมอคาโรเดินเข้ามาทางนั้น—จะปรนด้วยเหตุบังเอิญหรืออย่างไรก็ตามเราจึงได้เดินทางนี้ และได้พบซิเดย์เรย์หญิงผู้เคราะห์ร้าย อันเป็นคนเหตุที่จะกระทำให้เรื่องอันปลาดกบังเกิดขึ้น

มีสติเรย์เป็นคนไร้อะไรของหล่อนหมอนั้น และเป็นผลบุญอย่างยิ่งที่หล่อนตกมาเป็นคนไร้อะไรของเรา ด้วยเราเป็นคนใจดีที่สุดในจำพวกนายแพทย์ด้วยกัน แต่เมื่อเราเห็นว่าจะเอาหล่อนไปไหนก็ไม่รู้ได้เสีย หมอคาโรจึงส่งหล่อนไปยังบ้านแห่งความเมตตา อันที่จริงเราควรส่งหล่อนไปยังโรงพยาบาลจึงจะถูกต้อง

แต่มีบางสิ่งในตัวหญิงผู้นั้นซึ่งแสดงให้รู้ว่า ถึงแม้จะไม่เคยพบกันมาก่อนก็ตาม แต่ดูเหมือนได้เคยเจอกันใครคนหนึ่งมาแล้วที่หน้าตาคล้ายกับหล่อน ซึ่งเราจึงจำได้แม่นยำ เมื่อเป็นเช่นนั้นจึงส่งหล่อนไปยังบ้านของแม่ศรี หมอคาโรเห็นว่าอาการของซิเดย์เรย์อยู่ข้างจะหนักมาก หากว่าจะหายเป็นปรกติมันสมองของหล่อนก็คงจะพิการ

เนื่องจากเหตุที่ลูกมาเหยียบศีรษะศีรษะ ขณะเมื่อร่างของมีสติเรย์ถูกห้ามรันทดอันเคียด บัณฑิตที่เหลือตายตามาเห็นเจ้า ก็คำนึงว่าหน้าของหญิงผู้นั้นช่างคล้ายคล้ายกับหน้าของมีสติเรย์จริงๆ ผิดกันแต่เพียงที่หน้าของหล่อนมีความทุกข์ โทมัสก็เข็ดตกกับว่าและมีราศีความมีสติเรย์บ้างเล็กน้อย

"ออกปลาดกใจแท้ๆ เจ้าคือใครหนอ?" สตรีสาวถามกับตนเอง ขณะเมื่อพิจารณาหน้าอันขาวซีดของหญิงผู้ที่ได้รับพรความทราบ "เอ, เห็นจะแน่แล้ว ดูเหมือนเราเคยเจอกันที่ไหนมาก่อนจริงๆ ช่างเหมือนกับมีสติเรย์เสียจริงๆ"

เมื่อบัณฑิตกำลังคำนึงอยู่นั้น ผู้ต้องมาเต็มนอนหลับตกลงไปใกล้กับมาอยู่หน้าหล่อน พึมพำกับตนเองว่า "เมื่อนาคา! เมื่อนาคา! เธอไม่ควรดูร้ายนัก—ดูร้ายเกินไป"

บัณฑิตจึงเมื่อได้ ยืนชื่อที่คล้ายๆ กันกับชื่อคุณลุงผู้สมบูรณ์แต่คนเจ็บมันเพื่อไปถึงเรื่องอันเสียแล้ว เจ้าหล่อนจึงไม่เข้าใจคำพูดที่ผ่านออกจากริมฝีปากของคนเจ็บ ถึงกระนั้นก็ยังมิจะไร้อันหนึ่งให้เราเจ้าหล่อนมิได้ ตมหนักถึง หญิงผู้เคราะห์ร้ายได้โดยอาการ บัณฑิตของ ซิเดย์เรย์ มิได้จะ ทรุดลงทุกๆ วัน ชีวิตของหล่อนจะระบืออยู่ต่อไปไม่ได้นาน หล่อนคืนกระดุมกระดุมดังดังเพื่อ มันบ้างเรื่องอันปลาดก แต่จำเขาเป็นชั้นเป็นอันมิได้

เพราะฉนั้นบัณฑิตกับหมอคาโรจึงเลยไม่ทราบเรื่องราว

* * * * * (ยังมีต่อ)

ตายเหลือขงเฮียชู เป็นหนังสือเรื่องเงินต้นห้าล้าน

เราได้เรียบเรียงทำเล่มออกจำหน่ายแล้ว คือ เล่ม ๑-๒-๓-๔-๕-๖-๗-๘-๙-๑๐ ราคาเล่มละ ๕๐ สตางค์ ถ้าหวักับท่านที่ได้อ่านแล้วคนปลาดก ยังไม่ได้อ่านตอนต้นๆ ควรจะหาซื้อตั้งแต่เล่ม ๑ ถึงเล่ม ๑๐ อ่าน จึงจะต่อเรื่องกันคิด

ห้างเทพนครพานิช

เชิงสะพานพิทยเสถียร จังหวัดพระนคร โทรศัทพ์ ๑๕๗ โทรเลข "บุหรี กรุงเทพ"

สินค้าต่าง ๆ มีจำหน่ายที่ห้างนี้ ตัวหนังสือสรรพสิ่งครบถ้วนตามต้นฉบับที่แท้จริง และบางอย่างก็ถูกกว่าคนขายคนอื่นด้วย เพราะฉนั้นจึงขายราคา ๑๒๕๗ บาท ๕๐ สตางค์ ย่อมเยาว์ ที่การสั่งที่เด็กแล้วก็คิดอีก ย่อมเยาว์ ๑๒๕๗ บาท ๕๐ สตางค์ จงกระทั้งเห็นเหมาะแก่ผู้ต้องการ แต่สมกับมูลค่า ผู้ที่ซื้อรายคิดค้ดกับห้างเทพนครพานิช ย่อมได้รับประโยชน์พิเศษโดยประการเหล่านี้

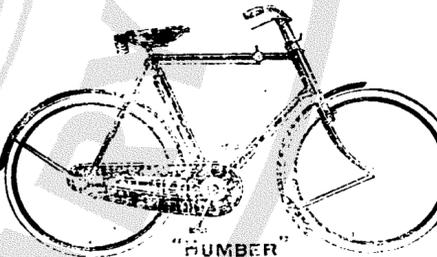
ห้างเทพนครพานิช ย่อมเอาใจใส่ได้ตลอดค้าเสมอเหมือนกันหมดไม่ว่าจะซื้อสัก ๕๐ สตางค์ หรือ ๑๐๐ สตางค์ และจะมารับซื้อโดยคนของ หรือให้คนมาแทน หรือโดยทางจดหมายจากหัวเมืองไกลอย่างไรก็ตาม **ความรับ รอง และ เอาใจใส่** ย่อมได้รับความคุ้มครองและใจ ได้เสมอ เหมือนกัน

เครื่องมอเตอร์ไซค์ นามันค่าหรือนามันไรได้ ขนาด ๘ แรงม้าและ ๑๕ แรงม้า เป็นชนิดอย่างดีและแรงแรงใช้สะดวก เหมาะแก่การไร้เดินโรงดีโรงเดี่ยวดีๆ โรงงาน สโมสร ที่บ้านมีนาอ้อยเป็นต้น จะขายโดยราคาถูกที่สุด เป็นโอกาสอันเหมาะแก่ที่แสวงหาเครื่องยนตรชนิดนี้ จะซื้อได้ของดีและถูก



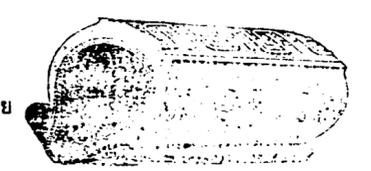
จำหน่ายอย่างคัมภีร์ของ แผนของและนามันราคาต่าง ๆ ทั้งชนิดแข็งและค่า ผู้ที่ตกลงใจมาแล้วมีความนิยมทุกคน ทั้งราคาที่ย่อมเยาว์มาก **เครื่องใช้ ใน โรงดี โรงจักร** โรงงาน โรงงาน เพ็ชร ๑๐๗ ซึ่งตั้งอยู่ตั้งแต่อย่างตั้งตั้ง ตั้งอยู่ที่มีความเรียบร้อยรอบในโรงจักร โรงงาน เมื่อซื้อของๆ ห้างเทพนครพานิชไปใช้ จะได้รับความพอใจอย่างยิ่ง

มรดกจักรยานของห้างเทพนครพานิช เป็นมีชื่อเสียงยิ่งมยะจะหาเสมอได้ โดยยาก ถ้าท่านผู้ซื้อจะไม่ปรารถนาใจใส่ตลอดคู่เดียว ก็จะทราบได้โดยหมดข้อวิมติสงสัย ว่าห้างนี้มีรถที่จะหาเสมอเหมือนมิได้โดย ทั้งสมกับมูลค่าจริงๆ มีทั้งรถดีด้วย ประหยัดยอรมัน ตัวรถชนิดที่มีชื่อเสียงพอเพียง



นอกจากนี้ ยังมีจักรยานจักรยาน ยางที่มีชื่อเสียงโด่งดัง เช่น ยาง ปามมอร์ ยอนบุด เบคส์ ตัวนี้เป็นของที่นิยมใช้กันมาก

ยังมีเครื่องใช้เครื่องใช้ต่าง ๆ ยานอริกริชย์แปล เป็นที่สะดวกแก่ผู้รับไปจำหน่าย หรือไปใช้ ท่านผู้ซื้อของจากห้างนี้ จะได้ว่า ได้เต็มที่ ว่าไม่ต้อถูกซื้อของแพง ทั้งจะได้ของดีที่เลือก สรรพสิ่งมาทั้งนั้น




ห้างเทพนครพานิช ตั้งอยู่เชิงสะพานพิทยเสถียร (สะพานเหล็ก ตรงหลังกรทรวง) โทรศัทพ์ที่ ๑๕๗ นามโทรเลข "บุหรี กรุงเทพ"

เรื่อง ตายเหลืองเขียว

เป็นเรื่องราวในแผ่นดินสยามยุคที่อำมาตย์ยังมี
คือเจ้านายมีอำนาจตลอดมาจนถึงคราวอดุลยา
(ตอนฉบับที่ ๖๕ วันที่ เสาร์ เดือน พฤษภาคม)

เมื่อก่อนมีอำนาจถึงใจ คดลงในคืนวันมีเมียแต่รักของจิตหาที่
นอนใหม่มาให้ผู้นอนนอน

ฝ่ายแดงเองได้ส่งจากนายควงไปจากบ้านเข้านั้นวัน
นั้น ก็หาครางไปยังกำแพงเมืองได้กระโถนร้องเรียกเจ้านาย
แดงเพื่อกลับมาหาตนอยู่เป็นนานแต่ไม่ได้ยินมีใครตอบ แดงเอง
เข้าใจว่าเจ้านายแดงเพื่อกลับมาหาตนนอนหลับแล้วเสียหมด ก็
นึกคิดว่าไม่สมควรที่คนบวชเรียนจะประพฤติเช่นนั้น จึงเดินเข้าเข้า
ไปตรวจดูข้างในกำแพงเมืองมีแต่เครื่องใช้ ทั้งถ้วยชามถ้วยชาม
ถ้วยชามไม่มีเหลือเลยสักเม็ดเดียว แดงเองก็ตกใจตกใจคิดว่า นี่คง
เป็นด้วยเสียงในกำแพงเมือง เราทั้งสองนั้นจึงต้องออกไปหาอะไร
กินอยู่ข้างนอก ทรายจะดูดีด้วยมีน้ำร้อนทำอาหารกลางวัน คิด
ดังนั้นจึงต้องเกิดความคิดว่า แล้วทำไมเราทั้งสองคน
เดินออกจากบ้าน มีโอกาสจะมาเยี่ยมเราได้เสมอ เหตุใดจึงต้อง
ให้ถึงสามปี แล้วคิดอีกอย่างหนึ่งว่า หรือเราทั้งสองคนจะ
ความเจ็บป่วยไม่ได้ จึงได้ทิ้งจากกันไป แล้ววันหนึ่งพวกอำมา
ตย์บวชเรียนก็มาไม่คิด แต่สำหรับเจ้านายแดงเองนั้นไม่คิดจะมี
สิ่งใดเลย เพราะ เจ้านายแดงเป็นชายที่รักความดี
ถึงจะอย่างไรก็ยังไม่มีความปรารถนาไปเป็นอันขาด แดง
เองก็คิดวางแผนการไปต่าง ครั้นมาถึงที่หนึ่งได้เห็นมี

ตัวอักษรเขียนติดอยู่ที่กำแพงหิน เมื่อพิจารณาดูก็ทราบว่าเป็น
หมายเหตุของเจ้านายแดง ซึ่งมีความว่า ตั้งแต่วันที่ไปจากบ้าน
เวลา ๓๕ เดือนแล้ว เติมน้ำที่บวชแล้วเมื่อถึงคราวเข้าสู่วัย
หนุ่มก็จะกลับมา บัดนี้เราได้หมดไปนานแล้ว พวกอำมาตย์
ชราภาพก็เอาแต่ปากไม่มีการปฏิญาณ เป็นเวลา เกือบ ๕ เดือน
ก็ยังไม่เห็นพ้องกัน จึงเข้าใจว่าคงทิ้งพวกอำมาตย์แล้ว วันหนึ่ง
น้องบวชเรียนก็ออกไปหาอาหารภายนอกแล้วก็หายไป
ว่าคงเป็นอันตายด้วยฝูงสัตว์บ้าง เจ้าข้ามีความเสียใจแล้ว
เหตุที่สุด ไม่สามารถจะอยู่ที่นั่นต่อไป จึงได้ออกจากบ้านเพื่อ
ไปหาที่ที่อื่นอยู่ แต่ได้เขียนหมายเหตุไว้ตามที่ต่างๆ เมื่อ
ว่า พี่กลับมา ได้พบท่านจะได้ทราบเรื่องราวของพวกอำมาตย์บ้าง

แดงเองอ่านจบแล้วมีความใจ จึงคำนวนดูวันที่เจ้านายแดง
เขียนหมายเหตุนั้นจนถึงวันนี้ มีระยะเวลาห่างกันเพียงสิบวันเท่านั้น
ยังพอที่จะไปตามให้พบกันได้ เมื่อพบเจ้านายแดงแล้วจึงค่อย
ตามสืบตามบวชเรียนไป แดงเองก็คิดดังนั้นแล้ว ก็ออกจากกำแพง
เมืองมาหาครางไปยังเมืองสุพรรณ เพื่อตามรอยเจ้านายแดง
ในขณะนั้นแดงเองไปในอากาศนั้น ได้ยินมีเสียงคนเรียกให้หยุด
แดงเองตกใจเล็กน้อย เห็นเป็นทอเขียนและศิษย์ร่วมอาจารย์
เดียวกัน แดงเองมีความดีใจเป็นอันมาก เมื่อกระทำคำนับแล้ว
พูดว่า “ไม่ได้คิดเลยว่าจะได้มาพบกันในวันนี้ ทำให้เจ้าข้า
มีความรู้สึกยินดีนัก คงจะไปเที่ยวที่ไหนกัน” ทอเขียนและ
หัวเราะแล้วบอกว่า “เจ้าข้าไม่มีเวลาว่างเหมือนเธอ จะ
ไปเที่ยวเล่นได้ความชอบใจ ที่มานี้โดยคำสั่งของพระอาจารย์ให้
มาบอกเธอว่า เจ้านายแดงได้ตกทุกข์อยู่ที่ต่างต่าง ขอให้
เธอไปช่วยโดยเร็ว” แดงเองได้ยินดังนั้นก็ตกใจ จึงรีบถาม
ว่า “ด้วยเหตุใดเจ้านายแดงจึงได้ตกอยู่ในที่นั้น” ทอเขียน

และตอบว่า “เพราะเราไปเที่ยวเมืองสุพรรณ เพื่อจะไปหา
ที่ถ้าเรือนหยก ได้ให้หลังเข้าไปในถ้ำต่าง ถูนางมีศาค
เขาให้จับตัวไว้และจะบังคับให้เจ้านายแดงแต่งงานด้วย เจ้านาย
แดงไม่ยอม จึงถูกพวกมีศาคามันมัดเรออยู่ในถ้ำนั้น ได้
อดอาหารมาถึงวันนี้แล้ว พระอาจารย์ จึงสั่งให้เธอไปช่วยโดย

เร็ว มีฉันทน์เขียนแดงเพื่อก็คงเป็นอันตายถึงชีวิต ก็มีคำสั่งว่า
เธอได้บวชเรียนมาเป็นเวลาเกือบสิบปีแล้ว คงคงคงกายตาม
เพศบวชเรียนที่เป่าแห่งชีวิตด้วยคนบวชไม่สมควร เพราะ
ฉันทน์พระอาจารย์ จึงประทานเครื่องแต่งกายตามเพศเจ้าชู้มาให้เธอ
ทอเขียนและพูดแล้วก็สั่งให้เธอยังคงกายให้เอง แดงเอง
กระทำคำนับอีกครั้งหนึ่งแล้ว รีบเอาเครื่องแต่งกายมาใส่
ที่บวชเรียนว่า “บัดนี้ได้ทราบข่าวเรื่องเจ้านายแดงแล้ว ยัง
ส่วนก็มุดหัวนอนนั้นคงไปอยู่ต่างที่ใดไม่ทราบ” ทอเขียน

และบอกว่า ก็มุดหัวนอนนั้นคงไปอยู่ต่างที่ใดไม่ทราบ
บ้างก็ พระอาจารย์ ได้สั่งว่าให้เธอไปช่วยเจ้านายแดงก่อน
แล้วจึงออกไปตามกิมบุดหัวนอนที่กรุงมือง แต่พระอาจารย์ได้พูดว่า
การที่เธอไปช่วยเจ้านายแดงเพื่อกว่านี้ ย่อมมีประโยชน์กับเธอ
มาก ขอให้รีบไปเถิด เจ้าข้าก็จะกลับไปรายงานแก่พระอา
จารย์ด้วย ทอเขียนและพูดแล้วก็หาครางไปทางทิศตะวันออก
ฝ่ายแดงเองก็รีบหาไปข้างเขาริมเขาดู อันเป็นที่ตั้งแห่งถ้ำต่าง
ต่าง เมื่อได้มาถึงปากถ้ำนั้นได้เห็นประตูถ้ำมีคอกไม้ติด แดง
เองเองเข้าไปที่ถ้ำก็ดูความประหลาดก็เกิดออก กว้างแดงเองจะ
เดินเข้าไป ก็ได้ยินมีเสียงคนร้องเรียกอยู่ข้างหลังว่า “ขึ้น
แถวยกถ้ำขึ้น” ขึ้นแถวยกถ้ำขึ้น” แดงเองก็เดินมาตามเห็นมี
มีศาคามันหนึ่ง ผสมปนพวชเรียนเหมือนสัตว์ แต่ในหน้าอก
มีดวงไฟสีแดงระยิบระยับเหมือนดวงอาทิตย์ มีถ้ำไม่เท่า
เดินตามมาข้างหลัง แดงเองเห็นหน้าตาๆ เผอิญนั้นมันลักษณะ
เป็นคนมีบุญ จึงกระทำคำนับโดยกิริยาอันสุภาพ แล้วถามว่า
“ท่านอาจารย์เรียกเราด้วยมีความประสงค์อันใด” คำว่านั้น

ตอบว่า “ตามที่ท่านยกของเจ้าข้า ออกจะเกินศักดิ์ของเจ้า
ข้าเอง ถ้าไม่เป็นอย่างนี้เจ้าข้าขอเป็นเพียงออกศอกกั้นถ้ำ
อนึ่งเจ้าข้าอยากถามขึ้นด้วย การที่ท่านมานี้เพื่ออะไร”
แดงเองตอบว่า “เจ้าข้ามีเพื่อนคนหนึ่งได้ตกอยู่ในที่นั้น เจ้า
ข้าจะมาช่วยให้พ้นไป” คำว่านั้นจึงพูดว่า “อันมีศาคา
มันได้เคยเป็นญาติกับเจ้าข้า เพราะฉะนั้นในเวลาเช้าวันนี้ เจ้า
ข้ารู้สึกไม่สบายใจ เมื่อพิจารณาถึงที่ทราบว่า ท่านขึ้นแถว
จะมาตาม เจ้าข้าเองจะเกิดกลัวกลัวที่นั่นจึงรีบมาร้อง
เสียง เจ้าข้าเองถามว่า ถ้ามีเจ้าข้าได้พาเพื่อนของท่านมา
มอบให้ท่านแล้ว ท่านจะยอมถือเป็นการอะไรดีอีกไหม” แดง
เองเองก็ตอบแล้วพูดว่า “จะเป็นพระเดชพระคุณอย่างไร ถ้ามี
ท่านอาจารย์ ได้โปรดจัดให้สำเร็จไปโดยสงบเรียบร้อย เจ้าข้า
ไม่จำเป็นอย่างไรที่จะมาหาเรื่องให้ได้รับความลำบากด้วย” คำ
ว่านั้นจึงพูดว่า ให้แดงเองคอยอยู่ข้างนอก แล้วเดินเข้าไป
ไปในถ้ำ แดงเองจึงคิดว่าในใจว่า ท่านมีศาคามันแล้วมีศาคา
ในถ้ำนั้นเป็นญาติกับเรา เมื่อเช่นนั้นตัวเราก็คงเป็นญาติกับมัน
แต่เหตุใดจึงมาเพี้ยตัวจนได้สำเร็จมารวมแล้ว อันเป็นที่ที่
ใจเราว่า บุคคลเราถ้าได้ถึงความเพียรในทางที่ชอบจริงๆ แล้ว
ผลที่สุดคงสำเร็จดังปรารถนาได้ แดงเองได้ยินคนคอยอยู่ข้างนอก
สักครู่หนึ่ง ก็เห็นศาคามันนั้นเดินเข้ามาออกมา เดิน
เข้ามาหาแดงเองยืนอยู่ คนนั้นก็ใจจึงเข้ามากรวดไหว้ กว้าง
จะเล่าเรื่องของตัวให้แดงเองฟัง ก็ได้ยินศาคามันนั้นพูดกับ
แดงเองว่า “ท่านได้พบญาติของท่านแล้วเป็นอันหมดภาระของ
เจ้าข้าแล้ว ขอฝากท่านไปนะบัดนี้” พูดแล้วเอามือเดิน
ไปที่หนึ่ง ประตูถ้ำก็ปิดเข้าอย่างเดิม แล้วเดินกลับเข้า
ไปทางทิศตะวันตก แดงเองบอกให้เจ้านายแดงคอยอยู่ที่นั่นประ
เดี๋ยวตัวก็วิ่งตามท่านผู้เขามาไป แล้วบอกว่า “ท่านอาจารย์
รอก่อน ขอให้เจ้าข้าได้แสดงความเคารพอีกครั้งหนึ่ง” คำนั้น
ก็หยุดยืนรอหน้าหน้าพูดกับแดงเองว่า “ตัวท่านคือเป็นศิษย์ของ
ช่วยหลงจินหยินหรือแดงเองไรไหม” แดงเองรับว่าไร แล้ว
กลับถามว่า “ท่านอาจารย์ชื่อใด” ได้รับคำตอบว่า “ในเมื่อ
สงครม” คำนั้นตอบว่า “เจ้าข้าเป็นชาติเชื้อไทย ได้บวช

เรียนมาเป็นเวลาหลายปี ภายหลังพระผู้เป็นเจ้าได้ทรงพระ
กรุณาโปรดให้เจ้าข้าเป็นขุนหลวง มีหน้าที่ในกองพระเขียน
เขียน เจ้าข้ามีบุตรสองคนคือนางมีศาคาอยู่ข้างซ้าย เจ้า
ข้ามีความเสียใจที่ไม่มีเวลาดูแลครอบครัว เพราะมีหน้าที่
ประพฤติเป็นพาดเช่นนี้ นี้แหละเป็นบุญที่เจ้าข้าได้ ทราบโดย
ทางญาณจึงรีบมาร้องด้วยทันที ถ้ามีฉันทน์ที่พลอยมีความ
มาถึงเจ้าข้าด้วย” คำนั้นจึงพูดว่า แดงเองอยู่ครู่หนึ่งแล้วพูด
ต่อไปว่า “ตัวท่านคงเป็นคนได้บวชเรียนมาไม่ช้าก็จริง แต่
มีบุญกุศลอย่างน่าชมเชย เจ้าข้าเชื่อว่าคุณไปทำงานสงครม
เป็นมหาเขียนบนชั้นสงครมเป็นแน่ บัดนี้เจ้าข้ามีความประสงค์
อยากขอให้ท่านช่วยเป็นธุระ ไม่ทราบว่าจะทำอย่างไรหรือไม่”
“ถ้าไม่เป็นการเหลือเกินของเจ้าข้าแล้ว เจ้าข้ามีความยินดี
จะอุปถัมภ์ความจนสุดศักดิ์” แดงเองพูด “ถ้าเช่นนั้น
แล้ว เจ้าข้าจะขอเอาให้ฟัง” คำว่านั้นคนใจใหญ่แล้ว
พูดว่า “ก็เมื่อมีศาคามัน เจ้าข้ามีความตั้งใจจะไปหาท่านให้
เดี๋ยวนี้ เมื่อเข้าไปที่ห้องสมุดของท่าน ได้พบสมุดเล่มหนึ่ง
ชื่อเขียนถึงจิ้งจอกซึ่งบวชอยู่ในอัมพวันด้วยคุณๆ ในหนึ่ง เจ้า
ข้าก็ชอบใจจึงได้เอาออกมาในนั้นมา เดิมหมายจะเอาไป
ดูหาหนังสือเรียน แต่นานๆ เจ้าข้าท่านนั้น มีธุระอยู่เหนือ
คนหาเวลาอ่านตำราไม่ได้ ไรแต่ท่านอัมพวันบวชเรียน
นั้น ได้แปลวิธีออกมาทั้งใจจึงจะได้อ่าน ซึ่งเจ้าข้า
ขึ้นเก็บเอาไว้ในที่ทำการของเจ้าข้าบนชั้นสงครมแล้ว คงต้องเกิด
ความในใจวัน เพราะที่ทำการของเจ้าข้าบนชั้นสงครมมีหนังสือ
งานอยู่ ด้วยกันเป็นอันมาก ครั้นจะเอาไปให้บุตรของเจ้าข้า
ก็ไม่ได้ไปใจ ด้วยเกรงว่าพวกเด็กเหล่านั้น เมื่อได้รู้ตัวว่า
แล้ว ถ้าเกิดมีใจกำเริบขึ้นก็จะนำมาจากความอันควรอย่างมหันต์
ด้วยเหตุนี้เจ้าข้าจึงได้เอาตำราเล่มนี้ไปซ่อนไว้ที่ใต้ถุนบ้าน
ในเมื่อนายจิ้งจอก ภายหลังได้ถูกนางมีศาคาปลุกเอาไป
คือหนึ่ง ตัวเจ้าข้าเองก็ไม่มีเวลาที่จะไปติดตาม ถึงแม้ว่าไป
เอาสมุดตำราเล่มนี้แล้ว เจ้าข้าทำอย่างไรจึงจะส่งคืนไปให้
สมุดของท่านให้ซึ่งเดี๋ยวนี้ ได้ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เจ้าข้ามีความ
วิตกทุกข์ร้อนทุกคืน แต่ไม่ทราบว่าจะทำอย่างไรดี หอดวง
มันจะระมัดระวังมาในวันใด มาบัดนี้ เจ้าข้า ได้มาพบ ท่าน
และเห็น ว่าท่าน เป็น คน ที่ ควรไว้ใจได้อย่างยิ่ง จึงมีความ
ปรารถนาจะให้ ท่าน ไป ติดตาม สมุด ตำรา ที่ ถ้ำ นั้น เมื่อท่าน
ได้สมุดนั้นมาเรียนจนจบแล้ว ขอให้ ไป อธิษฐาน ท่าน อาจารย์
ช่วยหลงจินหยิน เพื่อให้ท่านช่วยจัดการส่งตำราคืนคืนไปให้
ให้ เรือง เด่น กว้าง ฝ่าย เจ้าข้า จะ ได้ พ้น จาก ความ วิตก นั้น ไป
ถ้าท่านได้ เห็นแก่ความดีของชาติบ้านเมืองของท่าน ขอท่านได้
โปรดช่วยว่ากล่าวคืนคืน ให้บุตรของเจ้าข้าทั้งสองให้คืน
ไปในทางที่ชอบ เพื่อเป็นบารมีด้วยไปในวันหน้าแล้ว จะเป็นบุญคุณ
กับเจ้าข้าหาที่สุดมิได้” แดงเองฟังแล้วก็รับปากว่า “เจ้าข้า
จะขอขึ้นคิดกระทำตามคำสั่งของท่านทุกประการ ขอท่านจง
พระให้เจ้าข้าเถิด” เขียนเขาให้เมื่อได้ฟังดังนั้นก็มีความดีใจ
มอบของพิเศษให้แก่แดงเองสองอย่าง คือเข็มสองเล่มกับ
หนึ่งแผ่น โดยกล่าวหาว่า “ถ้าไม่ไรเข็มนี้เข็มนี้ ก็ไม่
สามารถจะหาหางมีศาคามันได้ แต่ถ้าไม่ไรเข็มนี้เข็มนี้ ก็ไม่
อาจจะเสาะหาอัมพวันบวชเรียนที่นั่นได้เหมือนกัน” แดง
เองฟังแล้วก็น้อมศีรษะคำนับรับเอาของพิเศษนั้นมา แต่พอ
แสดงความรักใจอีกครั้งหนึ่ง เขียนเขาให้ตนก็หายกลัวความ
ตามไป แดงเองจึงกลับมาหาเจ้านายแดงที่นั่นคอยอยู่ปากถ้ำ
แล้วก็พากันออกเดินเพื่อไปตามกิมบุดหัวนอนที่กรุงมือง

(นำ พริกน้ำหวาน ต่อมาจากหน้า ๔)

คดีของรัฐมนตรีกระทรวงการคลัง

ผู้ตรวจการแผ่นดินได้ยื่นฟ้องต่อศาลฎีกา... คดีของรัฐมนตรีกระทรวงการคลัง... ผู้ตรวจการแผ่นดินได้ยื่นฟ้องต่อศาลฎีกา...

ห้างมาโกไนท์ บราเธอร์. ลิมิเท็ด

Messrs. Macnochie Bros. Ltd London

กรุงลอนดอนประเทศอังกฤษ

ห้างบี. คริสตมาสแอนด์ก่าปะนี. ลิมิเท็ด

ถนนราชวงศ์ กรุงเทพฯ

แผนเจเนอรัลในกรุงสยามสำหรับจำหน่ายเครื่องประดับ... เครื่องประดับต่าง ๆ... เครื่องประดับต่าง ๆ...



ของขวัญส่งตราครุฑใหญ่

ห้างสรรพสินค้า

ถนนเจริญกรุง... ห้างสรรพสินค้า... ถนนเจริญกรุง... ห้างสรรพสินค้า... ถนนเจริญกรุง...

เชิญเชิญ

ข้าพเจ้าชื่อ เอก เขียวขุ่น... ข้าพเจ้าชื่อ เอก เขียวขุ่น... ข้าพเจ้าชื่อ เอก เขียวขุ่น...

กรมรถไฟแผ่นดิน

แจ้งความ

เพื่อความสะดวกแก่ผู้โดยสาร... เพื่อความสะดวกแก่ผู้โดยสาร... เพื่อความสะดวกแก่ผู้โดยสาร...

แจ้งความ

ขึงนางเสวรม

ข้าพเจ้านางเสวรม ขอแจ้งความให้ทราบ... ข้าพเจ้านางเสวรม ขอแจ้งความให้ทราบ... ข้าพเจ้านางเสวรม...

นางเสวรม

แจ้งความ

ขอแจ้งความให้ทราบโดยทั่วไปว่า... ขอแจ้งความให้ทราบโดยทั่วไปว่า... ขอแจ้งความให้ทราบโดยทั่วไปว่า...

ที่พิมพ์จะขายพระแม่ที่อย

แต่โรงงาน

ที่พิมพ์จะขายพระแม่ที่อย... แต่โรงงาน... ที่พิมพ์จะขายพระแม่ที่อย...

แจ้งความ

ร้านยี่ห้อ อิงอิก

ทุก ๆ ท่าน ย่อมเล็งเห็นความสำคัญ... ร้านยี่ห้อ อิงอิก... ทุก ๆ ท่าน ย่อมเล็งเห็นความสำคัญ...

แจ้งความ

เรื่อง ขัน นายชิว ราย ร่ม รายจ่าย... แจ้งความ... เรื่อง ขัน นายชิว ราย ร่ม รายจ่าย...